

PESEM SPREHAJALCA

Tone Pavček

Eno imam rad: brez cilja hoditi
po céstah, ko pade mrak,
nikogar poznati, ničesar čutiti.
čuti le dež in svoj korak.

Z rokami v žepih, s sklonjeno glavo,
klobuk na očeh in s predpisi navzkriž
greš pod sivim nebom in žalostno razsvetljava
polmrtevih uradniških hiš.

mimo ljudi in stvari, ki so ti blizu
kakor kavarna, park, neka vrata ali drevo,
ki v bogvečigavem napisu
priča o tem, kar ni nikoli biló.

Vse, kar srečuješ, je staro.
Staro kakor pisarniški duh ali napis
svetlobne reklame nad revnim barom
ali vojaški komis.

A cesta gre dalje in dalje. Na njej ne mine
vrveža senc, teles in luči
in dobro dé, da na pločnike ko na spomine
droben dež pritajeno prši...